

Kalking

Artikkelsamling redigert av

Olav Prestvik.

80 sider, rikt illustrert.

Pris kr. 32,—, heftet.

LANDBRUKSFORLAGET, Oslo 1978.

På grunnlag av en serie artikler i «Norsk Landbruk» har Landbruksforlaget nå utgitt boka «Kalking» Her er tidsskriftartikkelens konsise form kombinert med den samlede oversikt som ei fagbok skal gi. Samtidig er boka lagt opp som brevkurs ved Landbrukets Brevskole. Særlig ved bruk i studieringer vil boka være et godt grunnlag for «etterutdanning» om de uheldige følgene av sur jord, virkningene av kalking på jordbunnsforholdene og praktiske kalkingsråd med støtte i markforsøkene.

Våre fremste fagfolk har bidratt til boka. Professor Asbjørn Sorteberg, som nylig har trukket seg tilbake som leder av Institutt for jordkultur, NLH, gir en oversikt over korttids- og langtidsvirkninger av kalktilføring til jorda. Amanuensis Ivar Aasen tar spesielt for seg de virkningene kalking kan få for tilgangen på mikronæringsstoffene mangan og sink. Forholdet til jordstrukturen og spørsmålet om det kan forekomme gjødslingsbehov for næringsstoffet kalsium, tas opp av forlagsredaktør Olav Prestvik, som også har redigert artikkelsamlinga.

I boka blir det understreket hvor viktig det er å få utført kjemiske jordanalyser før en kalker. Her er bidrag av forsøksleder Asbjørn Øyen, tidligere forsøksleder Gunnar Semb og flere. De ulike kalkingsmidlene, deriblant det nye produktet granulert kalk, blir presentert. Og i forbindelse med kalkspredning kommer betydningen av jamn spredning klart fram.

Konkrete kalkingsråd blir for grønnsakdyrkinga gitt av fylkesgartner Gudmund Balvoll og for jordbruket av forskerne Ådne Håland og Hans Stabebotorp med tanke på henholdsvis kyst-

strøk og på Østlandet. Til slutt er det tatt med en oversikt over det som er skrevet om kalking i den senere tid i Norge.

LOT

Frøavl

Produksjon i framgang

Selv om vi fortsatt dyrker for lite engfrø her i landet øker antallet frødyrkere for hvert år. Frødyrking er ingen enkel produksjon og det gjelder derfor å nå fram til nye frødyrkere med råd og veiledning, sier fylkesagronom Ole Bent Aasnæs ved Vestfold landbrukselskap. Problemet her er imidlertid at det innen frødyrkinga finnes en lang rekke ubesvarte spørsmål. Skal denne produksjonen få den ønskelige framgangen må det derfor satses mere på forskning innen frøavl.

For at en frødyrker skal få gode avlinger er det ikke bare nødvendig med gunstige naturgitte forhold, men det er også nødvendig med spesialkunnskaper. I Vestfold er det nå ca. 200 frødyrkere, og selv om klima og jordart i enkelte deler av fylket peker seg ut som svært gunstige for frøavl, har satsing på faglig aktivitet i stor grad stimulert interessen for denne produksjonen. Allerede for 15 år siden ble det danna et frøavlerlag i Vestfold. Dette har hatt stor betydning for den faglige aktiviteten, sier fylkesagronom Aasnæs.

Det er imidlertid mange uløste problemer innen frøavl. Det drives lite forskning på dette området og den forskningen som pågår har vært dårlig koordinert. Ved frøavling av nye grasarter må nesten all informasjon hentes fra Danmark og mye av denne informasjonen kan vanskelig overføres til norske forhold. Fylkesagronom Aasnæs understreker derfor at det må satses mere midler på forskning innen frøavl.

(LOT)